

Sygn. akt VI Ga 101/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SO Anna Walus – Rząsa

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego wR.

V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt V GC 99/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 5.196,75 zł (pięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty, w pozostałej części powództwo oddala,

II. zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę kosztów procesu rozstrzygając, iż powód ponosi 89,09%, a pozwany 10,91% kosztów procesu, pozostawiając szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu,

2. oddala apelację w pozostałej części,

3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.513,49 zł (dwa tysiące pięćset trzynaście złotych czterdzieści dziewięć groszy) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w R. kwoty 47.662,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana zamówiła w dniu 28 stycznia 2013r. towar w postaci arkuszy blach perforowanych anodowanych w kolorze złotym o odcieniu C23-matowy. Powód dostarczył towar o wartości 47.662,50 zł zgodnie z zamówieniem. Pozwany odebrał towar i nie zgłaszał uwag co do jego jakości. Za zakupiony towar została pozwanemu wystawiona faktura VAT z dnia 5 marca 2013 r. z datą płatności określoną na dzień 4 kwietnia 2013 r. na kwotę 47 662,50 zł. W dniu 29 marca 2013 r. powód otrzymał zwrot faktury VAT wraz z pismem pozwanego tytułem zgłoszenia reklamacji co do niewłaściwego odcienia poszczególnych blach anodowanych. Powód nie uznał reklamacji pozwanego.

We wniesionym sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana, zaskarżając nakaz ten w całości wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zarzuciła, że została jej zlecona usługa wykonania okładzin ścian przebudowywanego Teatru Muzycznego C. we W.. Generalnym Wykonawcą projektu był (...) S.A., zaś nadzór autorski nad projektem sprawowała firma (...) w K.. Próbka blachy zaakceptowana przez ww. podmiot została w dniu 21 stycznia 2013r. dostarczona powodowi z wyraźnym zastrzeżeniem, że docelowo cała zamawiana blacha ma mieć taki kolor. W dniu 28 stycznia 2013 r. złożono zamówienie na blachę w kolorze złotym na podstawie przekazanego wzornika. Tego samego dnia pozwana otrzymała od powódki potwierdzenie zamówienia na blachę w kolorze złotym C 23 – mat w którym powódka samowolnie dopasowała kolor próbki wzornika do numeru koloru C23 - bez informacji o tym, że efekt końcowy koloru zamówionej blachy nie będzie odpowiadał kolorowi dostarczonej wcześniej próbki – wzornika. W dniu 5 marca 2013 r. do siedziby pozwanej spółki została dostarczona blacha perforowana w kolorze oliwkowym – niezgodnym z zamówieniem. Pozwana wykonała próbnik z dostarczonych kaset, który nie został jednak zaakceptowany przez podmiot sprawujący nadzór autorski. Do wykonania próbnika pozwana zużyła w sumie 16 ze 150 arkuszy blachy, które w związku z tym nie zostały objęte zleceniem reklamacyjnym. W związku z tym pozwana zwróciła się o skorygowania wystawionej faktury VAT na kwotę 5 196,75 zł., co zostało wysłane do powódki wraz z zleceniem reklamacyjnym z dnia 21.03.2013r. Przedmiotowa faktura nie mogła zostać zaakceptowana, gdyż wystąpiła znaczna różnica pomiędzy towarem zamówionym przez pozwaną, a jej dostarczonym, który de facto okazał się wadliwy. Pozwany w dniu 25 marca 2013 r. niezwłocznie zgłosił powodowi niewykonanie zobowiązania zgodnie z zamówieniem, zaproponował zwrot pozostałego i nieużytego materiału powodowi i zapłatę tylko za wykorzystany materiał (16 blach) do wykonania wzoru, na co strona powodowa nie przystała.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo (I), zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu (II).

W uzasadnieniu powyższego Sąd ten wskazał, iż pozwanemu (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. zostały zlecone roboty budowlane w postaci wykonania okładzin ścian przebudowywanego Teatru Muzycznego C. we W. – na podstawie projektu budowlanego sporządzonego przez biuro (...) z siedzibą w K.. Powyższe biuro architektoniczne sprawowało również z ramienia inwestora nadzór autorski nad realizacją projektu budowlanego. Pozwany w styczniu 2013 r. prowadził rozmowy z powodem na temat sprzedaży blachy aluminiowej anodowanej w celu realizacji okładzin ścian Teatru Muzycznego C. we W.. Pozwanego reprezentował P. S., zaś z ramienia powoda występował T. S.. W trakcie rozmów powód przedstawił pozwanemu próbki blachy aluminiowej w kolorze złotym w różnych odcieniach, w tym według wzoru C23. Pozwany z ww. próbkami udał się do projektanta w celu dokonania ich akceptacji. W dniu 17 stycznia 2013 r. w siedzibie biura (...) w K. prokurent pozwanego P. S. otrzymał próbkę blachy w kolorze złotym, w którym to kolorze miała w całości zostać wykonana okładzina ścian Teatru Muzycznego C. we W.. P. S. przekazał powyższą próbkę pracownikowi J. Ś. i upoważnił go do prowadzenia rozmów z powodem. W dniu 21 stycznia 2013 r. pozwany dostarczył próbkę blachy (otrzymaną uprzednio od projektanta) stronie powodowej i poinformował powoda o tym, że blacha w całości ma zostać wykonana w kolorze zgodnym z przedłożonym wzornikiem i że zostanie wykorzystana w celu pokrycia fasady Teatru Muzycznego we W.. Pozwany nie był informowany o fakcie, że arkusze blachy aluminiowej o kolorze i połysku zgodnym z przedstawioną próbką są znacznie droższe od blach aluminiowych matowych. W dniu 28 stycznia 2013 r. w drodze elektronicznej pozwany złożył zamówienie na blachę aluminiową anodowaną w kolorze złotym w 3 typach perforacji RV2-4 w ilości 50 sztuk, RV3-5 w ilości 50 sztuk oraz RV 4-6 w ilości 50 sztuk – o wymiarach 1.000 x 2.000 i grubości 1,5 mm. Strony ustaliły 20-dniowy termin realizacji zamówienia.

W dniu 29 stycznia 2013 r. w odpowiedzi na złożoną ofertę pozwany otrzymał potwierdzenie jej przyjęcia. Powód potwierdził przyjęcie zamówienia na 150 sztuk blachy aluminiowej EN AW-5754 H111 wg 3 typów perforacji określonej przez pozwanego, dokonując również kwalifikacji koloru zamówionych okładzin jako anoda złota C23. W dniu 5 marca 2013 r. powód dostarczył pozwanemu 150 sztuk blachy perforowanej. W dniu 11 marca 2013 r. pozwanemu doręczono fakturę VAT nr (...) wystawioną dnia 5 marca 2013 r. opiewającą na kwotę 47.662,50 zł z odroczonym terminem płatności 30 dni. Blacha dostarczona przez powoda nie miała koloru oraz połysku zgodnego z próbką doręczoną powodowi w dniu 21 stycznia 2013 r. Pozwany, pomimo niezgodności towaru z zamówieniem, zamontował na próbę 16 płyt w celu dokonania ich oceny przez biuro architektoniczne sprawujące nadzór autorski nad realizacją projektu budowlanego. Po wizycie architektów na obiekcie i oglądnięciu wykonanego fragmentu okładzin ścian – nie zaakceptowali oni materiału dostarczonego przez powoda z uwagi na różnicę w kolorze między próbką zgodną z projektem budowlanym, a dostarczonymi płytami aluminiowanymi. Pozwany dokonał demontażu wykonanego fragmentu okładzin ścian teatru. W dniu 21 marca 2013 r. powód otrzymał zgłoszenie reklamacyjne dot. 134 arkuszy blachy aluminiowej anodowanej ze wskazaniem jako wady towaru jego nieprawidłowego koloru. Pozwany złożył równocześnie wniosek o dokonanie korekty faktury VAT nr (...) z dnia 5 marca 2013 r. na kwotę 5.196,75 zł brutto za użyte 16 arkuszy blachy. Pozwany w dniu 25 marca 2013 r. zwrócił powodowi fakturę VAT oraz wystosował do niego pismo, w którym wskazał, że kolor dostarczonego towaru nie odpowiada przesłanej w dniu 21 stycznia 2013 r. próbce towaru, jak również nie został on zaakceptowany przez projektanta. Pozwany podkreślił również, że sprzedany towar ma wadę, która powoduje, że nie może on być wykorzystany przez (...) sp. z o.o., ponieważ dyskwalifikuje go kolor, który jest elementem przesądzającym o przydatności do jego użycia w przypadku fasad na konkretnym zadaniu inwestycyjnym. W odpowiedzi na powyższą reklamację strona powodowa wskazała, że jej nie uznaje. W uzasadnieniu podała, że na etapie oferowania blachy anodowej o kolorze złotym powód jednoznacznie określił kolor pokrycia C23-matowy i poinformował pozwanego o firmie, która będzie nakładała anodę na blachę. Przekazano również informację o możliwych odchyleniach barwy anody oraz o możliwości wystąpienia na powierzchni śladów po zawieszkach. Powód podniósł również, że w czasie spotkania w oddziale spółki we W. P. S. został przekazany wzornik koloru anody złotej C23, który został przez niego zaakceptowany. W piśmie z dnia 12 kwietnia 2013 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko co do istnienia wady dostarczonego jej towaru, jak również zaprzeczyła, aby jej pracownik P. S. dokonał akceptacji koloru pokrycia blachy według wzornika C23. Blachy aluminiowe utlenione anodowo i barwione, dostarczone przez powoda, nie były blachami w kolorze zamówionym przez pozwanego. Próbka dostarczona przez pozwanego w dniu 21 stycznia 2013 r. została wykonana na stopie o wyższej czystości, jak również posiadała połyskującą powierzchnię. Pozwanemu dostarczono blachę ze stopu aluminium o znaku numerycznym EN AW 5754 i stanie technologicznym H111 z powłoką anodową o barwie oliwki i z matową powierzchnią.

Sąd Rejonowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie oświadczeń stron w zakresie okoliczności faktycznych między nimi bezspornych. Dał wiarę zeznaniom świadków P. S., K. K., M. K., J. Ś. jako spójnym konkretnym, wzajemnie się uzupełniającym i korespondującym z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka T. S., odmówił mu wiary w części co do przebiegu rozmów z pozwanym w przedmiocie zamówienia na blachy aluminiowe w kolorze złotym, a w szczególności poinformowania pozwanego o znacznej różnicy w cenie poszczególnych rodzajów blach i ostatecznej akceptacji przez pozwanego koloru C23 i określonego wykonania blachy (jej matowości). Okoliczności te zostały jednoznacznie zaprzeczone przez pozwanego i nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Pozwany nie przedstawił dowodu na akceptację koloru i matowej powierzchni blachy. Sąd Rejonowy oparł się również na powołanych powyżej dowodach z dokumentów oraz wydruków komputerowych, albowiem ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu, jak również nie były kwestionowane przez strony procesu, przy czym mail z dnia 11 stycznia 2013 r. dotyczył okresu sprzed złożenia zamówienia przez pozwanego i mógł mieć co najwyżej charakter informacyjny dla pozwanego i nie przesądzał o treści łączącego strony stosunku prawnego – w szczególności co do istotnych cech zamówionego towaru (koloru). Fakt prowadzenia rozmów między stronami był bezsporny, natomiast powód nie przedstawił dowodu akceptacji przez pozwanego koloru C23. Korespondencja z 25 lutego 2013 r. zawnioskowana przez powoda, w której wskazuje on na fakt poinformowania pozwanego o możliwym innym odcieniu koloru anody również jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem taka informacja winna zostać przekazana zamawiającemu przy zawarciu umowy lub na wcześniejszym etapie, nie zaś dopiero na

etapie realizacji zamówienia. Sąd Rejonowy oparł powyższe ustalenia faktyczne również na dowodach z opinii biegłych sądowych, a to opinii biegłego z zakresu materiałoznawstwa dr inż. Z. O. w opinii z dnia 3 czerwca 2014 r. „analiza materiałowa anodowych powłok tlenkowych barwionych wykonanych na blachach aluminiowych” (wraz z opiniami uzupełniającymi pisemnymi i ustnymi) oraz opinii biegłego dr. hab G. S. jako jasnym, spójnym i rzetelnym.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy zważył, iż w dniu 28 stycznia 2013 r. pozwany zamówił u powoda towar w postaci blachy aluminiowej w 3 typach perforacji w łącznej ilości 150 arkuszy - anodowanej w kolorze złotym zgodnie z przekazanym uprzednio powodowi (a to w dniu 21 stycznia 2013 r.) wzornikiem. Przesłanie w dniu 29 stycznia 2013 r. potwierdzenia zamówienia, w którym powód wskazał kolor zamówionych okładzin jako anoda złota C23 nie stanowiło kontroferty (zaakceptowanej następnie przez stronę pozwaną), jak również nie stanowiło zawarcia umowy w trybie art. 68¹ § 1 k.c. Z samych twierdzeń powoda wynikało, że powyższego pisma nie traktował jako nowej oferty, lecz była to akceptacja oferty złożonej przez pozwanego. Strona powodowa dokonała przyjęcia oferty bez wyraźnych zastrzeżeń co do jej treści. Kwalifikacja koloru zamówionych okładzin jako anoda złota C23 została dokonana samowolnie przez powoda i nie była akceptowana przez pozwanego. Powód przystawił próbkę materiału przedstawioną mu przez pozwanego do posiadanych przez siebie wzorników kolorów i dokonał jej kwalifikacji – która (jak jednoznacznie wskazali to biegli) okazała się błędna. W żadnym zaś razie powód nie wykazał, aby przedmiotem umowy stron było dostarczenie pozwanemu arkuszy blach aluminiowych w kolorze C23, czy też następczej akceptacji takiego koloru ze strony pozwanego – dowód których to okoliczności stosownie do art. 6 k.c. obciążał powoda. Zgodnie z treścią zobowiązania powód był obowiązany dostarczyć pozwanemu 150 arkuszy blachy aluminiowej o wskazanym przez pozwanego kolorze (zgodnie z próbką dostarczoną powodowi w dniu 21 stycznia 2013 r.). Strona powodowa nie wykonała zobowiązania zgodnie z jego treścią, ponieważ dostarczona blacha aluminiowa nie posiadała koloru zgodnego z przedstawionym wzornikiem. Powód dostarczył blachę aluminiową (o określonym stopie – o niższej czystości aniżeli wzorzec C23 i próbka dostarczona przez pozwanego, co zgodnie z opinią biegłego miało wpływ na odcień koloru), anodowaną na kolor C23 i matową (co również wpływało na odcień koloru blachy). Rozbieżność między wzorem przedłożonym przez pozwanego, a materiałem dostarczonym przez powoda jest widoczna „gołym okiem”, a ponadto rozbieżność ta została potwierdzona w opiniach biegłych. W niniejszej sprawie cechy przedmiotu świadczenia – kolor zamawianej blachy miały istotne znaczenie dla strony pozwanej – i stanowiły istotną treść oferty skierowanej do powoda, a następnie istotną treść zobowiązania powoda. Stronie powodowej wiadomy był cel zamawianych arkuszy blachy – tj. jej przeznaczenie na wykonanie okładzin ścian Teatru Muzycznego C. we W.. W przypadku tego typu inwestycji (budynków, w których prowadzona będzie działalność o charakterze kulturalnym czy artystycznym) bardzo ważna jest estetyka budowli. Projekt takiego obiektu jest dziełem i podlega ochronie prawnoautorskiej – stąd też niezbędne jest restrykcyjne przestrzeganie założeń projektu. Nawet drobne odstępstwa od projektu mogą naruszać prawa osobiste twórcy. Strona powodowa miała świadomość powyższych okoliczności i zobowiązała się do dostarczenia towaru zgodnego z przedłożoną próbką. Kolor dostarczonego materiału miał zatem istotne znaczenie dla kwestii wykonania zobowiązania – a dostarczenie towaru o odmiennym kolorze niż będący przedmiotem zamówienia (bez względu na przyczynę takiego stanu rzeczy) oznaczało brak wykonania zobowiązania i brak powstania roszczenia o zapłatę ceny sprzedaży. Stąd też Sąd Rejonowy na podstawie art. 535 § 1 k.c. oraz art. 354 § 1 k.c., orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. uznając stronę powodową za przegrywającą proces w całości i pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów procesu Referendarzowi Sądowemu.

Od powyższego wyroku powód wniósł apelację, zaskarżając wyrok ten w całości i zarzucając mu :

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na tym, że pozwany udał się do projektantów z kilkoma próbkami blachy aluminiowej w kolorze złotym w różnych odcieniach, w tym według wzoru C23 w celu dokonania ich akceptacji, co świadczyć miało o braku możliwości rozróżnienia przez pozwanego koloru wybranego przez architektów od zamieszczonego przez powoda na potwierdzeniu zamówienia, co doprowadziło do błędnego przyjęcia przez Sąd, że powód dokonał samowolnie kwalifikacji koloru według posiadanych przez siebie wzorników, zaś pozwany nie miał świadomości oznaczenia rodzaju anody zamieszczonego na potwierdzeniu zamówienia, podczas

gdy prawidłowa ocena materiału zebranego w sprawie, a w szczególności fakt odcięcia fragmentu wzornika (SAPA) i przekazania pozwanemu wyłącznie tego jednego fragmentu w kolorze C23 mat, powinna prowadzić do wniosku, że pozwany miał pełne rozeznanie i świadomość koloru blachy zaakceptowanego zgodnie z potwierdzeniem zamówienia z 29 stycznia 2013 r.

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, że to pozwany złożył ofertę w postaci przedłożenia powodowi fragmentu blachy otrzymanego od architektów, zastrzegając, że blacha ma być wykonana zgodnie z dostarczonym przez pozwanego wzornikiem oraz że zamówienie z dnia 28 stycznia 2013 r. dotyczyło tego fragmentu blachy, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że powód nie wykonał zobowiązania zgodnie z zamówieniem, podczas gdy prawidłowa ocena materiału zebranego w sprawie powinna prowadzić do wniosku, iż przy uwzględnieniu, że: - zeznania świadków, na których oparł się Sąd (w szczególności P. S. i J. Ś.) nie korelują z treścią pisemnego potwierdzenia zamówienia dokonanego przez pozwanego (pozwany potwierdził anodę złotą C23), - w treści pisemnego zamówienia pozwany nie powołał się na próbkę otrzymaną przez architektów, - pozwany nie kwestionował fizycznego dostarczenia mu próbki wzornika SAPA C23, powód należycie, tj. zgodnie z pisemnym zamówieniem i wyraźnym, pisemnym potwierdzeniem zamówienia wykonał i dostarczył perforowane blachy anodowane anodą złotą C23 (potwierdzone przez biegłego),

3. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na stwierdzeniu, że pozwany nie dokonał jednoznacznej akceptacji anody złotej C23, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania, iż powód dostarczył towar niezgodny z zamówieniem, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powinna prowadzić do wniosku, że pozwany w pisemnym potwierdzeniu zamówienia z dnia 29 stycznia 2013 r. dokonał akceptacji wykorzystania przy wykonaniu okładzin anody złotej C23, zgodnie z otrzymanym przez pozwanego od powoda fragmentem wzornika, a w konsekwencji, że powód dostarczył pozwanemu towar należycie wykonując zobowiązanie,

4. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, że powód dokonał akceptacji oferty złożonej przez pozwanego w momencie wystosowania potwierdzenia zamówienia, nie określając wyraźnie koloru, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że powód nie złożył pozwanemu skutecznie kontroferty, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powinna prowadzić do wniosku, że powód wyraźnie wyartykułował w potwierdzeniu zamówienia, iż dotyczy ono anody złotej C23 (wyraźne i fachowe określenie koloru), której wzorem dysponował pozwany, zaś treść potwierdzenia zamówienia została w tej formie zaakceptowana przez pozwanego w potwierdzeniu zamówienia z dnia 29 stycznia 2013 r., a tym samym do przyjęcia, że powód przedstawił pozwanemu skuteczną kontrofertę, która została przez pozwanego wyraźnie przyjęta,

5. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. a art. 328 § 2 k.p.c., poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie przy jednoczesnym niewyjaśnieniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia w zakresie wykorzystania przez pozwanego blachy dostarczonej przez powoda o wartości 5.196,75 zł oraz nieobjęcia przez pozwanego wykorzystanej przez pozwanego blachy zgłoszeniem reklamacyjnym, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że pozwany kwestionował jakość dostarczonego towaru w pełnym zakresie i był on w całości nieprzydatny, a zatem, że powodowi nie przysługuje wynagrodzenie w odniesieniu do całej kwoty roszczenia, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie powinna prowadzić do wniosku, że pozwany wykorzystał blachę dostarczoną przez powoda o wartości 5.196,75 zł, nie kwestionował jakości dostarczonego w tym zakresie towaru oraz zwracał się do powoda o korektę faktury poprzez wystawienie jej na wskazaną kwotę, co w konsekwencji powinno prowadzić do ustalenia, iż bezspornie powodowi przysługuje wynagrodzenie w kwocie 5.196,75 zł.

Zważywszy na powyższe powód wniósł o zmianę zaskarżonego przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 47.662,20 zł (słownie złotych: czterdzieści siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dwa 50/100) wraz z

ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem II instancji według norm przepisanych oraz kosztów postępowania przed Sądem I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, na rozprawie apelacyjnej wnosząc również o zasądzenie zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda jest częściowo uzasadniona. Złożona apelacja sprowadzała się do zarzutu naruszenia prawa procesowego które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w zakresie okoliczności zawarcia umowy pomiędzy stronami, przedmiotu tejże umowy, a w konsekwencji oceny prawidłowości jej realizacji; a także art. 233 § 1 kpc w związku z art. 328 § 2 kpc wobec niewyjaśnienia podstawy prawnej dla rozstrzygnięcia w zakresie wykorzystania przez pozwanego blachy dostarczonej przez powoda - o wartości 5 196,75 zł - wobec wykorzystania jej i nie objęcia wykorzystanej blachy zgłoszeniem reklamacyjnym. Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy analiza treści zgromadzonych przez Sąd Rejonowy dowodów, w świetle poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych i wywiedzionych zeń wniosków pozwoliła na stwierdzenie, iż ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie zawarcia umowy, jej przedmiotu oraz braku zgodności świadczenia z zobowiązaniem umownym są prawidłowe, mieszcząc się w przysługującym temu Sądowi uprawnieniu do swobodnej oceny dowodów; przy czym wskazać należy, iż ocena ta nie stanowiła oceny o przymocie dowolnej. Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy ustalił stan faktyczny w zakresie okoliczności zawierania umowy biorąc pod uwagę okoliczności poprzedzające jej zawarcie, motywację dla jej zawarcia, stan faktyczny tworzący podstawę i jednocześnie cel jej zawarcia, dalej chronologię i treść złożonych oświadczeń woli, a następnie sposób realizacji przedmiotu zamówienia, uzasadniając na jakiej podstawie poczynił te ustalenia, powołując konkretne dowody i wskazując dlaczego właśnie tym dowodom dał wiarę. Sąd Rejonowy w swych ustaleniach poczynił również ustalenia w zakresie zużycia przez pozwaną 16 ze 150 arkuszy blachy, które w związku z tym nie zostały objęte zleceniem reklamacyjnym oraz iż w konsekwencji pozwana zwróciła się do powoda o skorygowanie wystawionej przez niego faktury nr (...) z dnia 5 marca 2013r. poprzez ujęcie w niej kwoty 5 196,75 zł (wartości zużytej blachy); z faktu tego nie wywiódł jednak wniosków w zakresie rozważań prawnych i w tym przedmiocie apelacja powoda została przez Sąd Okręgowy uznana za zasadną.

W sprawie istotę rozstrzygnięcia stanowiło przesądzenie przedmiotu umowy i w tym zakresie twierdzenia apelacji stanowiły polemikę z ustaleniami Sądu Rejonowego, nie wskazując konkretnych sprzeczności czy błędów logicznych Sądu lub ewentualnych niezgodności z doświadczeniem życiowym; sprowadzając się jedynie do przeciwstawienia ustaleniom Sądu pierwszej instancji własnej wersji wydarzeń, korzystnej z punktu widzenia powoda. Tymczasem wynikający z dowodów chronologiczny przebieg zdarzeń, zważywszy na genezę i cel zawieranej umowy potwierdza wskazany przez Sąd Rejonowy przedmiot umowy, w konsekwencji doprowadzając do logicznego wniosku, iż nie został on przez powoda zrealizowany poprzez dostarczenie produktu odpowiadającego cechom produktu zamówionego. Podzielić należy ocenę Sądu Rejonowego, iż pierwsza informacja mailowa to jest z dnia 11 stycznia 2013r. (k-99), stanowiąc informację standardową, przed rozpoczęciem negocjacji i rozmów co do konkretnego przedmiotu umowy, w żaden sposób nie przesądzała treści zawartej pomiędzy stronami umowy. Dopiero bowiem w przededniu 17 stycznia 2013r. reprezentant powoda T. S. spotkał się z reprezentantem pozwanego P. S., podczas którego T. S. przedstawił mu wzornik blachy. Podczas tego spotkania jednak wbrew zeznaniom T. S. P. S. nie zaakceptował przedstawionej mu próbki. Złożone w tym zakresie zeznania T. S. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił jako gołosłowne. Po tym bowiem spotkaniu P. S. dysponując przedmiotową próbką udał się do biura architektonicznego, wykonującego nadzór autorski, celem jej zaakceptowania przez architektów. Niniejsze potwierdzają zeznania świadka K. K., zresztą niniejsze wynika również z zeznań świadka T. S., który zeznał, iż pan S. poprosił o odcięcie kawałka (z próbnika) bo jechał do architektów celem okazania. Próbka którą otrzymał P. S. nie została zaakceptowana przez architektów (zeznania świadka K. K.), otrzymał on więc od architektów próbkę blachy, którą przekazał J. Ś. celem dostarczenia T. S. celem jednoznacznego sprecyzowania zamówienia. Niniejszej wynika zarówno z zeznań P. S. jak i zeznań J. Ś., zresztą

sam świadek T. S. nie zaprzeczył ani wizycie u architektów ani przywiezieniu przez pracownika pozwanego próbki. W przypadku wersji przedstawionej przez T. S., a więc dokonania już ostatecznego wyboru podczas odbywającego się spotkania, przedmiotowe okazanie próbki od powoda architektom, a następnie przekazanie przez pozwanego powodowi próbki od otrzymanej architektów byłoby już przecież zbędne i niecelowe. Z zeznań P. S. wynika, iż po spotkaniu z architektami kontaktował się telefonicznie z T. S. informując go iż otrzyma próbkę blach i w takim kolorze ma być to wykonane, z niniejszym pozostaje w zbieżności następnie dostarczenie próbki przez pracownika pozwanego J. Ś. do T. S. i przyjęcie przez niego tej próbki. W konsekwencji niniejszego pozostaje następnie złożenie przez pozwanego zamówienia z którego wynikało, iż pozwany zamawia blachę aluminiową anodową w kolorze złotym, jako odpowiadającą przekazanej powodowi próbce (k- 52), wbrew zeznaniom T. S. nie zawierającego oznaczenia C 23 , w konsekwencji również pozostaje ocena Sądu Rejonowego, iż oznaczenie w potwierdzeniu zamówienia przedmiotowej blachy jako anoda złota C 23 (k- 25), stanowiło samodzielne doprecyzowanie zamówienia, poprzez jedynie przyporządkowanie przez pozwanego w sensie technicznym symbolu stosowanego przez pozwanego; nie stanowiąc tym samym kontroferty. Świadczy o tym zresztą wyraźnie nazwa przesłanego dokumentu potwierdzenie zamówienia nie wskazującego na wprowadzenie istotnych zmian co do złożonej przez powoda oferty mailowej z dnia 28 stycznia 2013r. (k- 52).

Zważywszy na powyższe w ocenie Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy znajdują odzwierciedlenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, ocenionym przez ten Sąd w sposób spójny, logiczny i całościowy, a tym samym mieszczący się przysługującej temu Sądowi swobodnej ocenie dowodów. W konsekwencji Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż materiał dostarczony przez powoda pozwanemu nie spełniał kryteriów zamówienia, jednakże jego część została przez pozwanego zużyta. Pozwany bowiem wykonał z niej kilka paneli wykorzystując w tym zakresie 7 arkuszy blach RV 2-4 , 4 arkusze blach RV 3-5, 5 arkuszy blach RV 4-6 o łącznej wartości 5 196, 75 zł. I jak wprawdzie wynikało z zeznań świadka P. S. blacha ta została wykorzystana do wykonania tzw. próbnika na polecenie architektów, niniejsze nie zostało potwierdzone zeznaniami tychże. Skoro więc pomimo, iż dostarczony materiał nie odpowiadał wymogom, pozwany przystąpił do pracy i zużył część materiału, uniemożliwiając jego zwrot, to za tę część winien zapłacić. Niniejsze zresztą pozostaje w zbieżności ze stanowiskiem samego pozwanego, który reklamację złożył jedynie co do pozostałej części materiału, co wyraźnie wynika ze zlecenia reklamacyjnego (k- 53) oraz żądania przez niego skorygowania faktury Vat nr (...) z dnia 5 03.2013r. właśnie do tej kwoty – 5 196, 75 zł (k-54). Kontrargumentu dla powyższego nie stanowiło wyrażone w odpowiedzi na apelację stanowisko pozwanego, iż pozwana zmuszona była w związku z tym do zamówienia blachy w innej firmie i poniosła z tego tytułu określone koszty. Pozwana bowiem w niniejszej sprawie nie formułowała zarzutu potrącenia z tytułu odszkodowania.

Stąd też Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 wyroku na zasadzie art. 535 kc , zmieniające zaskarżone orzeczenie poprzez zasądzenie kwoty 5 196, 75 zł z ustawowymi odsetkami na podstawie art. 386 § 1 kpc, w pozostałej części oddalając apelację na zasadzie art. 385kpc. O kosztach pierwszoinstancyjnych orzeczono stosownie do wyniku sprawy, stosownie do treści art. 100 kpc, pozostawiając ich rozliczenie Referendarzowi sądowemu. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 100 kpc i 108 § 1 kpc również stosownie do wyniku sprawy, przyjmując proporcję wyniku sprawy 10,91% do 89,09%, przy kosztach powoda – 4.784 zł uwzględniających opłatę sądową od apelacji oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz kosztach pozwanego 3 407, 14 zł - uwzględniających koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym i koszty dojazdu do Sądu.